

26 juli 2026

De gelijkenis van onkruid tussen het koren

Matteüs 13:24-30

Thema: Onkruid tussen het graan

Doel

De kinderen leren dat goede en het kwade in het leven op aarde naast elkaar voorkomen.

Toelichting

Als je om je heen kijkt zie je mooie dingen. Er zijn mensen die veel van God houden en goed proberen te zijn voor elkaar. Er gebeuren dingen waar je God dankbaar voor bent en waar jij en anderen gelukkig van worden. Maar je ziet ook verkeerde dingen. Er zijn mensen die niet willen luisteren naar God en zich lelijk gedragen. Sommige gebeurtenissen maken je verdrietig en bang. En zelf doe je ook goede en verkeerde dingen.

Het liefst willen we dat het verkeerde nu al verdwijnt. Jezus vertelt dat dat gevaarlijk kan zijn. Ook het goede kan verdwijnen als het kwade wordt bestreden. Daarom moet je het goede doen en rustig afwachten. Totdat God de oogst (zijn kinderen) ophaalt en zelf een einde maakt aan alle kwaad.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Koren en onkruid

Richtlijnen: Misschien helpen de kinderen wel eens in de tuin. Daar groeien bomen en struiken, maar ook onkruid. Hoe ziet onkruid eruit? Soms als gras, soms lijkt het op een gewoon plantje. Denk maar aan een paardenbloem. Die is best mooi, maar verspreidt zich snel. Als je de paardenbloem niet weghaalt, staan er straks heel veel in je grasveld.

De zaaier over wie Jezus vertelt heeft koren gezaaid, maar als dat opkomt ziet hij ook onkruid dat op de kleine korenplantjes lijkt. Hij haalt het niet weg. Hij is bang dat hij met het onkruid ook de goede plantjes eruit zal trekken. Die gaan dan dood en dat wil hij niet. Hij wacht liever tot het koren groot genoeg is.

Jij bent net een graanplantje van God. God haalt niet alle verkeerde dingen bij jou weg, maar Hij beschermt je wel. Want jij bent belangrijk voor hem. Jij moet blijven groeien en een kind van God worden.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Het goede en het kwade naast elkaar

Richtlijnen: Neem uit de tuin een paar planten met bloemen mee, waarvan een aantal goede planten zijn en één onkruid. Herkennen de kinderen het onkruid.

Jezus vertelt een gelijkenis over graan en onkruid. Ze staan allebei op de akker en de plantjes lijken erg op elkaar. De boer verbiedt zijn knechten direct het onkruid weg te halen. Dat is te gevaarlijk, ze kunnen ook graanplantjes beschadigen en uittrekken. Hij laat hen wachten tot de planten volgroeid zijn. Dan zie je het verschil duidelijk.

Om je heen zie je goed en kwaad (graan en onkruid). Zou het niet fijn zijn als het verkeerde er niet was, als God dat meteen weghaalde? Nee, God neemt geen risico. Hij zorgt voor ons en beschermt en helpt ons, maar wacht met het vernietigen van het verkeerde tot het juiste moment. Dat is pas als Jezus terugkomt op aarde.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Oordeel niet te snel, heb geduld!

Richtlijnen: Veel jongeren zullen zich de vraag stellen waarom er zoveel kwaad is in de wereld? Kan God dat niet beter direct opruimen?

De gelijkenis van het koren en het onkruid geeft een antwoord: het is beter dat goed en kwaad nog naast elkaar bestaan. God oordeelt niet te snel over mensen en over wat ze zeggen en doen. Ben jij koren of onkruid? Ik denk dat jij niet alleen maar goede dingen doet... Onkruid wordt nooit een plant, maar mensen kunnen veranderen. God kijkt naar het resultaat en hoopt dat dat uiteindelijk goed zal zijn. Dat we bij Hem willen horen en leven zoals Hij graag wil. Pas als Jezus wederkomt beoordeelt God ons leven.

Extra bijbelgedeelte: Jakobus 5: 7-11

We moeten net zo geduldig zijn als de boer die wacht op de opbrengst van zijn land. Help elkaar om te geloven en doe vooral zelf het goede. Uiteindelijk zal God recht spreken over iedereen.

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemeen

De vraag achter deze gelijkenis is of je je als rechtvaardig gelovige moet afscheiden van alles wat onrechtvaardig en dus zondig is, of dat je om moet blijven gaan met alle mensen om je heen, of zij rechtvaardig zijn in de ogen van God of niet. De farizeeën stonden bij het volk bekend als rechtvaardigen, die zich afzonderden van de rest. Jezus de Messias ging om met zondaren en tollenaars. Dit maakte Hem geliefd bij de mensen, maar meteen ook verdacht in de ogen van de farizeeën.

Ondertussen sluit deze gelijkenis aan bij de gelijkenis van de zaaier. Bij de gelijkenis van de zaaier gaat een gedeelte van het zaad verloren. In de gelijkenis van het onkruid tussen het koren blijkt, dat ook hier de oogst wordt bedreigd door de invloed van het kwaad op de akker. Wat nodig is en gevraagd wordt in beide gelijkenissen is geduld. De oogst zal komen. En een voortijdige zuivering van de akker, zal het gewas meer kwaad doen dan goed.

In de gelijkenis is de zaaier opnieuw aan het werk gegaan en hij zaait goed zaad. Maar zijn vijand is er ook en die zaait giftig onkruid. Het is niet alleen oneetbaar, het is zelfs levensgevaarlijk. Het is alsof we hier opnieuw getuige zijn van het werk van de slang in het paradijs: door list en bedrog wordt de mens verleid en wordt de zondeval een feit.

Slaat deze gelijkenis ook op de kruisiging van Jezus? Horen we hier een echo van gedachtegangen, die leefden bij het jodendom in de tijd van het Nieuwe Testament? De christenen verkondigden Jezus als de langverwachte Messias. Maar hoe kon deze Jezus de Messias zijn als het kwaad zo alomtegenwoordig was op de weg die Hij moest gaan? Was Jezus, met zijn evangelie, nou dat goede zaad dat bedreigd werd? Of moest Hij gerekend worden tot het giftige onkruid, waar het joodse geloof tegen beschermd moest worden? We kunnen ons voorstellen hoe de mensen van toen hiermee geworsteld kunnen hebben. En eigenlijk gebeurt dat ook nog gewoon vandaag. Want... hoe kijken wij zelf tegen Jezus aan en tegen het evangelie dat Hij bracht?

Vanaf vers 36 volgt bij Matteüs een uitleg van deze gelijkenis. In deze uitleg komt Jezus naar voren als de zaaier en de wereld als zijn akker. De kinderen van het Koninkrijk worden gerekend tot het goede zaad. De kinderen van de boze vormen het onkruid. En de vijand is satan zelf. De oogst is de voleinding van deze wereld en de maaiers, dat zijn de engelen. Jezus spreekt hier van overwinning en van oordeel. En Hij gebruikt daarbij woorden die een grote uitwerking hebben gehad op ons denken over de hel, de buitenste duisternis en het lot van degenen die hier gestraft worden. Je schrikt ervan als je Jezus hier hoort spreken. Moeten we dan bang zijn voor God? Niet als je Hem erkent als jouw hemelse vader. Want waar jij Hem erkent als jouw vader, heeft Hij jou allang omarmd als zijn kind en straalt je als de zon in het Koninkrijk van God. Neem deze boodschap van Jezus daarom serieus!

Vers voor vers

We lezen vandaag twee gedeeltes uit het evangelie naar Matteüs 13:

- Vss.24-30 de gelijkenis van het onkruid tussen het koren
- Vss.36-43 uitleg van de gelijkenis

Deze twee gedeeltes horen bij elkaar en worden alleen door Matteüs vermeld.

- Vs. 24 ... het is met het koninkrijk van de hemel... Deze omschrijving past bij een bepaalde manier van zeggen. Omdat Matteüs hier een passivum gebruikt bij het koninkrijk van de hemel mag je ervan uitgaan, dat Matteüs hier doet op God zelf en op het werk dat hij doet in deze wereld.
- Vs. 25 Waar God aan het werk is – waar Jezus is – daar is de vijand dichtbij. Zo ook nu. Hij zaait giftig onkruid tussen het graan.
- Vs. 27 De knechten raken in verwarring en vragen zich zelfs af of hun heer verkeerd graan heeft gebruikt. Met de verwijzing naar God wordt hier in feite nogal wat gezegd: alsof God fouten zou maken bij het werk dat Hij doet.
- Vs. 28v Aan de knechten maakt Hij vervolgens duidelijk dat hier een vijand aan het werk moet zijn geweest. En terwijl het gewas van die vijand woekert op de akker, vraagt de heer van zijn knechten om geduld te hebben tot de oogst.
- Vs. 36 De leerlingen van Jezus vragen hier om uitleg van de gelijkenis. Ze hebben Jezus nodig om de diepere laag te begrijpen.
- Vs. 37 De zaaier is de Mensenzoon, dat is Jezus zelf.
- Vs. 38v De akker, dat is de wereld en het goede zaad de kinderen van het Koninkrijk. Het onkruid, dat zijn de kinderen van het kwaad, gezaaid door de duivel. En de oogst? Dat is de voltooiing van deze wereld, terwijl de engelen bedoeld zijn met de maaiers waar Jezus van spreekt.
- Vs. 40v Vanaf hier volgen uitspraken van Jezus die passen bij de gelijkenis en wijzen op het oordeel van God. Het is hier de Mensenzoon, Jezus, die de engelen erop uit stuurt. En zoals de maaiers het onkruid bij elkaar brengen om het te verbranden, zijn het nu de engelen die de tegenstanders van het Koninkrijk bij elkaar brengen. Zij worden

in een vuuroven geworpen. Voor de rechtvaardigen is er de overwinning. Zij mogen leven in het Koninkrijk van hun vader en stralen als de zon. Groter en scherper kan het niet getekend worden. Het kwade komt ten val, de overwinning is aan God en aan het Koninkrijk dat Hij brengt. Zo houdt ook deze gelijkenis een belofte in en een waarschuwing: laat daarom wie oren heeft goed luisteren!

Vragen

- Als jij denkt aan het onkruid op de akker en op de mensen die hiermee worden bedoeld. Aan wie denk jij dan?
- Geloof jij dat het Koninkrijk van God snel zal komen?
Wat betekent dat voor de manier, waarop je nu jouw leven leeft?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 22: 11 en 12	
Lied 756: 1 en 6	(=Gezang 254 LvdK)
Lied 754	(=Gezang 443 LvdK)
'k Stel mijn vertrouwen	Hemelhoog 338
King of kings	Hemelhoog 606
Onder, boven, voor en achter	Hemelhoog 360
Ied're dag, ieder uur	Op Toonhoogte 443
Vuur uit de hemel	Op Toonhoogte 449
Heer, U kent mij als geen ander	Hemelhoog 50
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 282
Zoek eerst het Koninkrijk van God	Hemelhoog 88

Auteur: PZ

Koren en onkruid

beeld: unsplash

Inleiding

'Oooh wat véél paardenbloemen, een heel weiland vol! Wat is dat móóí!', zegt Arnoud.
'Ja hè' zegt mama, 'prachtig 'Ze genieten allebei van wat ze zien. Ze fietsen naar de boerderij van boer Willems. Ze zien van alles onderweg. Koeien, schapen met lammetjes, pinksterbloemen. Het is lente, het lijkt wel of alles nieuw wordt. Er komen groene blaadjes aan de bomen. Dan komen ze aan bij de boerderij. Ze zien boer Willems over zijn land lopen. Arnoud rent naar hem toe. Hij is goede vrienden met de boer. 'Waarom kijkt u zo sip?', vraagt Arnoud. 'Dat is', zegt Willems, 'omdat er best veel paardenbloemen tussen de worteltjes groeien.' 'Maar die zijn toch mooi', zegt Arnoud. 'Jazeker', antwoordt boer Willems, 'maar zo kunnen mijn mooie oranje worteltjes niet goed groeien. En dan kan jouw mama geen worteltjes bij mij kopen. Dan krijg jij geen lekkere worteltjes op je bord. Daarom moeten de bloemen uit mijn tuin. Die mogen ergens anders mooi staan te zijn.'

Koren en onkruid

Jezus vertelt een verhaal aan de mensen die om Hem heen staan.
Een boer heeft een grote zak met zaad. Daar gaat graan van groeien. Graan om meel van te maken om brood te bakken. De boer kijkt blij, hij denkt eraan dat er over een poosje prachtig geel graan zal groeien. Dan wordt het donker, iedereen gaat slapen.
Iedereen? Nee, niet iedereen. Er loopt een man over het land. Hij vindt de boer niet aardig. De man strooit stiekem

ander zaad tussen het graan. Onkruid, maar dát is niet lief! Als er plantjes uit de zaden groeien kun je niet zien wat onkruid en wat graan is. Ook kan het graan zo niet goed groeien.

De helpers van de boer gaan een paar weken later naar het land. Ze schrikken zich een hoedje. Snel gaan ze naar de boer: 'Wat hebt u nu gedaan', roepen ze, 'er zit allemaal onkruid tussen het graan. Heeft u verkeerd zaad gezaaid? Zullen we het onkruid er nu meteen uit halen?' De boer kijkt naar de goede plantjes en de plaagplantjes. Hij weet dat de wortels van de planten al door elkaar heen zijn gegroeid. Als je het onkruid eruit haalt trek je er ook graan mee uit. Dat is niet de bedoeling. 'Doe maar niet', zegt hij, 'we gaan wachten. Wachten tot alles gegroeid is. Dan halen we eerst het onkruid eruit. Daarna gaan we het graan in de schuur brengen.'

Later vragen de vrienden van Jezus: 'Wat betekent dat verhaal over de boer nu eigenlijk?'
'De boer', legt Jezus uit, 'dat is God. En de wereld is de tuin waarin mensen groeien. Veel mensen willen bij God horen. Ze willen goede dingen doen, ook voor anderen. De duivel probeert mensen lelijke dingen te laten doen. Dat lukt soms ook. Dan doen mensen lelijke dingen. Doen ook lelijke tegen anderen. Ze lijken een beetje op onkruid.'
'Oh, maar moet God die dan niet meteen wegsturen?', vragen de vrienden van Jezus. 'Nee', zegt Jezus, 'ze mogen samen met de andere mensen groeien. Misschien

groeien ze nog wel tot goede mensen, die niet meer lelijk doen. Dan mogen ze net als alle andere goede mensen later bij God in de hemel wonen.
Iedereen is belangrijk voor God, iedereen mag groeien.
Iedereen mag zijn best doen een kind van Hem te worden.'

Dat is toch wel heel fijn. En weet je, ook wij mogen elke dag ons best doen om goede mensen te zijn. Een echt kind van God te zijn!

Auteur: TD

Het goede en het kwade naast elkaar

Inleiding

Neem uit de tuin wat planten mee. Mooie planten met bloemen, goede planten, maar ook onkruid. Laat ze zien. Kunnen de kinderen raden wat onkruid is en wat niet?

Onkruid kan er best mooi uitzien, met vrolijke bloemen: een paardenbloem is bijvoorbeeld onkruid. Maar brandnetel ook. Wie van jullie vindt een paardenbloem leuk? En wie een brandnetel?

Onkruid is een plant die in je tuin verschijnt, ook al is die daar niet geplant. Hij verspreidt zich snel. Als een paardenbloem blijft staan, zit straks de hele tuin vol paardenbloemen. Aan het *on* in onkruid hoor je al dat dat eigenlijk niet fijn is.

In een tuin is onkruid irritant, maar op de akker van een boer kan het echt vervelend zijn. Jezus vertelt hier een verhaal over.

Bijbelverhaal

Een boer zaait overdag zijn akker in met graan. Als de hele akker klaar is, gaat hij moe naar bed om te slapen. Maar de boer heeft een gemene buurman. Die heeft zich in de struiken verstopt en houdt de boer in de gaten. Als hij ziet dat de boer naar binnengaat, kruipt hij de struiken uit. Hij heeft een zaak met zaadjes van onkruid bij zich en zaait die ook op de akker in. *Haha!* denkt de buurman. *Nu gaat zijn oogst mislukken!*

Als een paar weken voorbij zijn gegaan, zien de boer en zijn knechten dat er niet alleen graan, maar ook onkruid aan het groeien is op de akker.

De knechten zijn in de war. Ze vragen: 'Heeft u nog iets anders dan graan geplant, meester?'

De boer schudt zijn hoofd. 'Nee, dat heb ik niet. Het is onkruid. Dat moet wel door de buurman geplant zijn.'

'Die schurk!' roepen de knechten. 'Zullen we het onkruid eruit trekken?'

De boer zegt niet gelijk ja en knielt neer om de kleine plantjes eens goed te bekijken. Links is een plantje waarvan hij denkt dat het graan is. Het is nu nog maar een paar groene sprietjes. En rechts staan... ook wat groene sprietjes. Is het graan of onkruid? Hij denkt onkruid, maar zeker weet hij het niet.

'Nee,' zegt de boer, 'laat alles nog even staan. Het is te lastig om te zien wat graan is en wat onkruid. Straks trekken jullie er per ongeluk graan uit. Laat alle planten nog maar doorgroeien. Als we gaan oogsten, halen we het graan en het onkruid wel uit elkaar. Dan kunnen we het onkruid verbranden en het goede graan in de schuur bewaren.'

Slot

Wat bedoelt Jezus hier nou mee? Wij zijn eigenlijk allemaal net zoals die kleine graanplantjes. Wij zijn op aarde. Dat is niet de hemel, waar alles goed is. Er zijn nog allemaal slechte dingen om ons heen.

Jezus is de boer. Hij ziet ook wel dat er veel onkruid, verkeerde mensen, op de wereld zijn. Die kan Hij er uittrekken, maar wat als Hij er dan ook graanplantjes (mensen die op Hem gaan vertrouwen) uittrekt? Dat is te gevaarlijk.

Dus laat Jezus het onkruid nu nog staan. Hij geeft slechte mensen een nieuwe kans. En wij kunnen ook verder groeien en het goede doen voor God.

Maar wanneer Jezus terugkomt op aarde, zal God oogsten en al het onkruid weghalen.

Auteur: RvR

Oordeel niet te snel, heb geduld!

Gesprek als inleiding

Zolang er zonde in de wereld is, is er strijd tussen goede en kwade machten. Veel verhalen-schrijvers en filmmakers (vooral Walt Disney) hebben spannende verhalen rondom dit thema bedacht. Ook bekende sprookjes-verhalen gaan hierover.

Wie weet zo'n film/verhaal?

Hoe weet je nou wie bij de kwade machten hoort?

Wie wint meestal? Vaak ligt het voor de hand, dan hoort je aan de stem, aan hoe er gesproken wordt, dat er kwade bedoelingen zijn. Of je hoort aan de spannende filmmuziek welke kant het opgaat.

Merken jullie in onze wereld iets van goede en kwade machten?

Merk je er wat van in je eigen leven/ in je eigen gedachten.

Bijbelverhaal

Vandaag vertel ik een verhaal van Jezus. Hij leert de mensen dat er een nieuwe wereld komt. Dat noemt Hij 'Het Koninkrijk van God'. Een rijk waarvan Hij Koning is. Jezus zegt dat er nu al sporen van dat Koninkrijk zichtbaar zijn in de wereld. Ik ben benieuwd:

Zien jullie in onze wereld al iets van het Koninkrijk van God? Kunnen jullie zien dat God Koning is?

Zie je ook dingen gebeuren die er helemaal niet bij passen? Hoe komt het? Kan God daar niet wat aan doen?

De mensen in Jezus' tijd hebben dezelfde vragen als wij nu. Zij denken dat Jezus, terwijl Hij op aarde is, alles anders gaat maken. Ze verwachten een koninkrijk van vrede. Ze kunnen niet wachten tot Jezus de vijanden weg zal doen. Dan kunnen Gods kinderen fijn met elkaar leven... Maar zo denkt God niet. Hij leert de mensen dat goeden en kwaden, gelovigen en ongelovigen samen opgroeien tot aan het einde van de wereld. Jezus vertelt waarom Hij dat zo doet. In een verhaal over goed en kwaad.

Het is weer een landbouwverhaal; over zaaien in de akker. Als je een mooie opbrengst wil hebben, moet je beginnen met het beste zaad uit te kiezen om te zaaien. Dat doet de boer in het verhaal dan ook: Hij en zijn knechten zaaien op een mooie dag de grote akker vol met eerste-klas zaad. Tijdens het verhaal zien de mensen het voor zich. Maar dan, in de nacht komt de vijand van deze man. Niemand ziet hem, dus houdt ook niemand hem tegen. Hij zaait royaal op de akker die niet van hem is! Giftige onkruidzaden strooit hij. Stil en geniepig doet hij zijn werk. Wie zal het merken? Hier rekent niemand op. Aan de kleine plantjes die frisgroen uit de grond omhoogkomen, is nog niets te zien van onkruid. Dit onkruid lijkt op koren. Alleen als het koren gaat rijpen, als er aren komen in de halmen. Dan zie je verschil. De knechten van de boer zijn helemaal verbaasd en ook verontwaardigd. Ze hadden van dat goede zaad gestrooid en nu komt er zoveel onkruid op. De boer zelf weet allang wat er is gebeurd. Hij legt uit wat de vijand gedaan heeft. 'Heer, zullen we...?', stellen de knechten voor. Hun handen jeuken

om die onkruidstengels eruit te steken. Maar ze krijgen geen toestemming: Het risico dat ze ook koren uitrekken is te groot. Omdat alles samen opgroeit zijn de wortels met elkaar verbonden. Pas bij de oogst mogen koren en onkruid van elkaar gescheiden worden. Dus alle planten blijven staan op de akker. Tot er geoogst kan worden. Tot de korenaren rijp en vol zijn.

Als de mensen al naar huis gegaan zijn, willen de leerlingen van Jezus graag weten wat dit verhaal nou eigenlijk betekent. Zonder uitleg hebben ze er niet veel aan. Alweer is de zaaier van het goede zaad Jezus zelf. Maar nu is het zaad niet alleen het woord van God dat over de hele aarde uitgestrooid wordt. En nu vertelt Jezus ook wat er met mensen gebeurt die de woorden van God in hun hart bewaren. En die gehoorzaam Hem willen volgen. Dat zaad doet wat in hun harten. Het worden mooie korenhalmen met volle aren. Het worden mensen die door hun manier van leven goede vruchten dragen. Zichtbaar voor anderen. Omdat de vijand van God heel jaloers is. Omdat hij niet kan hebben dat mensen hun hart aan God geven, strooit hij op een geniepig manier zijn valse woorden ook rond. Waardoor hij zomaar twijfel kan zaaien, en mensen misschien wel op andere gedachten kan brengen.

Jezus vertelt dit verhaal omdat Hij wil laten horen, hoe satans tactiek is. Elke stap die de zaaier zet, volgt satan na. Wij moeten goed bedenken dat de vijand nooit stil zit. Maar gelukkig is zijn invloed beperkt. Hij kan het goede zaad niet vernietigen. Hij kan alleen proberen zoveel mogelijk onkruid daarbij te laten opgroeien. Hij wil de groei van het koren in de weg staan. En de boer ziet echt dat onkruid wel. Maar Hij kijkt tevreden, want Hij ziet zijn oogst. En Hij heeft nog geduld. Hij wil nog wachten want wat in de natuur niet kan, kan bij God wel. Hij kan dat onkruid veranderen in tarwe. Mensen die Hem niet kennen, kunnen in Hem gaan geloven. Zolang we in de wereld leven, blijven wij dus te maken houden met onkruid. Heel letterlijk op het land in de natuur. Maar ook op een andere manier: Je hoeft het nieuws maar te volgen. Dichtbij maar ook ver weg. Er zijn nog zoveel mensen die leven zonder God. Zij zijn kinderen van de duisternis. Ze vinden het normaal om te bedriegen of uit te buiten.

Dan komen we weer bij de vraag van het begin: Kan God hier niet wat aan doen? Waarom laat God dit gebeuren? Nou uit het verhaal van Jezus leren we dit: God grijpt nog niet in. Hij heeft heel veel geduld met ons allemaal. Dat is zijn liefde. Ook met mij en met jou heeft Hij heel veel geduld. Het is goed om daaraan te denken. Juist als het tegenzit in jouw gezin. In je klas of sportteam. God wil je geduld leren. Met iedereen om je heen. Je mag zelfs geduld met jezelf hebben. God heeft het ook. Je mag uitgroeien tot een volle korennaar. Klaar om te worden geoogst.

Want dat moment komt!

Als Jezus terugkomt op aarde zal Hij de maaiers de

opdracht geven om eerst het onkruid van de akker te halen. De maaiers, zegt Jezus, dat zijn de engelen. Als zij koren en onkruid scheiden, maken ze geen fouten. Alle onkruid wordt in bossen bij elkaar gebonden en verbrand. Maar het koren, dat wordt zorgvuldig verzameld en in de schuur bewaard. Jezus is er heel duidelijk over: Er zijn twee soorten mensen. Zij die gegroeid zijn in het leren geloven en mensen die steeds meer verstrikt raken in een zondig leven. Dat is een ernstige boodschap. Wij leven nu nog in de tijd dat het koren nog op het land staat. God geeft nog tijd omdat Hij hoopt dat onkruid wordt 'besmet' door koren. Als christen kun je invloed uitoefenen. Al is dat best lastig. Weet je wat je hierbij kan helpen? Probeer zoveel mogelijk te leven alsof het Koninkrijk van de hemel nu al gekomen is. Eerst nadenken kan helpen. Bijv. Past wat ik nu ga doen, bij het leven in de hemel? Als je dit ook doet met je woorden, met je gedachten...dan leef je nu al het leven wat je straks volmaakt gaat doen. Dan laat je door je leven al iets zien van het nieuwe Koninkrijk dat zal komen. Gods Geest heeft kracht genoeg om je hierbij te helpen. Vraag het Hem maar.

Gespreksvragen

God is enorm geduldig. Lees ook Jacobus 5:7-11 Wat wordt van ons gevraagd. En waarom?
Waarom mogen koren en onkruid samen opgroeien? Wat vind je daarvan?
Ken je meer voorbeelden uit de Bijbel waarin je ontdekt dat God heel geduldig is. (Zie Lc.9:54-56, Mat. 26: 52-54, Zach. 4:6)
Alleen engelen, Gods hemelse knechten, mogen het koren van het onkruid scheiden. Het moet heel zorgvuldig gebeuren. Wat zegt dit van God?
Jezus maakte zelf mee toen Hij op aarde was, dat de duivel er alles aan doet om op de akker van de wereld slecht zaad te zaaien. Noem eens voorbeelden.
Wat leer je van dit verhaal? Over God en de wereld. En over de toekomst?

Opdracht

Jij krijgt vanuit dit verhaal de opdracht mee om geduldig te zijn met mensen die God nog niet kennen. Ken je zo iemand in je omgeving? Neem als opdracht mee, dat je elke dag voor deze persoon/deze familie bidt. Het is belangrijk dat je dit volhoudt. En ook echt verwacht dat er verandering zal komen. Want je moet niet vergeten: God wil hetzelfde als jij en zijn Geest werkt krachtig. Dit is een levenslange opdracht. Totdat Jezus terugkomt! Want als jouw gebedsmaatje tot geloof is gekomen, kun je weer voor een ander gaan bidden (zie gespreksvraag 2). Wij willen niet dat satan wint. Gods huis moet vol worden.

Dankpunten

Danken mag je dat het onkruid wat je van geboorte was, nu leven mag als koren op weg naar mooie vruchten.
Danken dat je geboren ben op een plek waar je verhalen van God hoort.
Danken mag je dat God zoveel geduld heeft. En zoveel van ons houdt.
Danken dat Gods kracht overwint!

Auteur: RE